

### *Література*

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr#Text> (дата звернення: 23.04.2024).
2. Земельний кодекс України: Кодекс, Закон від 25.10.2001 № 2768-III. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 3-4, ст. 27. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 23.04.2024).
3. Про введення воєнного стану: Указ Президента України № 64/2022. *Офіційний веб-сайт Президента України*. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397> (дата звернення: 23.04.2024).
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану: Закон України від 24.03.2022 № 2145-IX. *Офіційний веб-сайт Президента України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-20#Text> (дата звернення: 23.04.2024).
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану: Закон України від 12.05.2022 р. № 2247-IX. *Офіційний веб-сайт Президента України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2247-20#Text> (дата звернення: 23.04.2024).
6. Качина Д. Механізми державної підтримки аграрного сектору в умовах воєнного стану. Розвиток форм і методів сучасного менеджменту в умовах глобалізації: Матеріали 11-ї Всеукраїнської наук.-практ. конф. Дніпро, 8-9.11.2023: тези доповідей. Дніпро: Поліграфічний відділ ДДАЕУ, 2023. С. 96-99.

УДК 346 (043.2)

**Сіренко С.А.**, здобувачка вищої освіти  
першого (бакалаврського) рівня,  
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна  
Науковий керівник: Жмур Н.В., к.ю.н., доцент

## **ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО УКРАЇНИ ТА ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ**

Враховуючи рух України до євроінтеграції, необхідність гармонізації українського законодавства з європейським є очевидною. Крім того, важливо враховувати, що частина європейського законодавства вже вважається джерелом права України на основі міжнародних угод і правил. Сьогодні перед українським суспільством стоїть серйозний виклик – імплементація економічного законодавства, що відповідає європейським стандартам і зокрема Угоді про асоціацію між Україною та Європейським

Союзом. Завдання для досягнення цього розбивається на дві частини: перша – доповнити зміст законодавства за рахунок чинних норм правозастосування, друга – узгодити інші норми.

Окремі господарські відносини не потребують окремого правового вдосконалення, а потребують оновлень, які відповідають сучасному рівню вирішення конкретного питання. Хоча Господарський кодекс України містить загальні норми регулювання господарських відносин, залишається проблематичним те, що різні види господарських відносин безпосередньо регулюються безліччю інших правових норм, які мають суттєві відмінності та неузгодженості [4, с. 251]. І на даний час залишаються неузгодженості між Цивільним та Господарським кодексами України.

З метою узгодження законодавства в контексті євроінтеграції ще у 2004 році було ухвалено Закон України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», а Указом Президента України від 21 серпня 2004 р. окреслено конкретні питання організації виконання цього Закону [1]. Відтоді прийнято та вдосконалено ряд законів господарського характеру, але при цьому не вдалося подолати неузгодженості різногалузевих нормативно-правових актів.

Серед усіх націй найвпливовішим прикладом економічного регулювання є Німеччина. Усі економічні закони на кожному етапі розвитку потребували значного наукового пояснення, яке відповідало міжнародним стандартам. Правда полягає в тому, що економічне (господарське) право та законодавство було створене пізніше за інші галузі права, отже, воно мало вибирати своє місце в існуючому правовому полі протягом кількох століть. Угода про асоціацію між Україною та ЄС має велике значення для всіх країн, зокрема для України, яка потребує допомоги в аспекті законодавчого визначення окремих економічних питань, нормального функціонування економічної сфери з метою вирішення потреб всього населення, а головне, з точки зору добробуту суспільства. Саме ця Угода свідчить про довіру міжнародного бізнесу до України [2, с. 41].

Економічні зміни останнього десятиліття спричинили якісну зміну вітчизняного законодавства щодо господарської діяльності. Перед сучасним законодавцем стоїть завдання врегулювати складну систему економічних відносин з метою встановлення суспільно-господарського ладу в економічній системі України та забезпечення захисту як безпосередніх учасників економічних відносин, так і широких суспільних інтересів, виходячи з необхідності соціальної справедливості і становлення соціальної економіки. Сучасні правові методи, прогресивні методи та формальні механізми регулювання, реалізації та реформування економічних процесів необхідні для розвитку продуктивної економіки в

країні з кількома формами власності. З цією ж метою використовується господарське законодавство, яке складається з багатьох пов'язаних між собою правових актів різного юридичного значення, що регулюють економічні відносини [3, с. 401].

Отже, сьогодні існує значна кількість питань господарського законодавства, які є складними та потребують вирішення з врахуванням сучасних реалій. Нагальною необхідністю є посилення першочергової ролі Цивільного кодексу України в усіх сферах правового регулювання господарських відносин. Важливо враховувати той факт, що оформлення загальних засад правового регулювання економічних відносин відбулося шляхом низки нормативних актів. Продовження процесу кодифікації в майбутньому можливе лише після розгляду змін до основних нормативно-правових актів, які висвітлюють необхідність модернізації законодавства.

Введення в дію Господарського кодексу України у свій час започаткувало новий етап правових досліджень у сфері господарського права, спрямований на модернізацію законодавства в усіх цих сферах та сприяння виходу на новий рівень наукових досліджень у сфері господарського права. Проте на часі перехід до наступного етапу правового регулювання господарських відносин з врахуванням їх трансформації. Це можливо шляхом прийняття нового кодексу на заміну ГК України або низки господарських законів, які б перш за все охопили регулятивним впливом господарські відносини у державному секторі економіки.

#### *Література*

1. Дерев'янко Б. Господарське право: особлива частина (правове регулювання господарських відносин в окремих галузях економіки). Одеса. Видавничий дім «Гельветика», 2021. 314 с.

2. Риженко І. Проблеми та напрями удосконалення господарського процесуального законодавства в умовах проведення судової реформи. *Судова та слідча практика в Україні*. 2016. Вип. 1. С. 39-45.

3. Рябець Н. Загальні засади гармонізації господарського законодавства України відповідно до вимог СОТ. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 2. С. 399-403.

4. Стадник К. Модернізація господарського законодавства України щодо економічної концентрації в контексті євроінтеграції. *Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»*. Серія: Економічна теорія та право. 2013. № 4. С. 246-253.